Η Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Σεπτεμβρίου, 2019

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Γιορτάζουμε τοῦτες τὶς ἡμέρες τὴν Ὕψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὑπάρχει ἕνα κείμενο στὸ Εὐαγγέλιο ὅπου ὁ Κύριος λέει: «***Κανένας δὲν ἔχει μεγαλύτερη ἀγάπη ἀπὸ αὐτὸν ποὺ θυσιάζει τὴ ζωή του γιὰ τὸν πλησίον του***». Καὶ αὐτὰ τὰ λόγια δίνουν ἀπάντηση στὴν ἀντίφαση ἀνάμεσα στὴν φρίκη τοῦ Σταυροῦ καὶ στὴν δόξα του, ἀνάμεσα στὸν θάνατο καὶ τὴν Ἀνάσταση. Δὲν ὑπάρχει τίποτα πιὸ ἔνδοξο, ποὺ νὰ προκαλεῖ δέος, τίποτα πιὸ ὑπέροχο ἀπὸ τὸ νὰ ἀγαπᾶμε καὶ νὰ ἀγαπιόμαστε. Καὶ νὰ ἀγαπιόμαστε ἀπὸ τὸν Θεὸ μέσα ἀπὸ τὴ ζωή καὶ τὸν θάνατο τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Του, καὶ ν' ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τίμημα τὴν ζωή μας καὶ ἄν εἶναι ἀπαραίτητο μὲ τὸν θάνατο μας, εἶναι συνάμα τραγωδία ἀλλὰ κυρίως νίκη.
Στὸν Κανόνα τῆς Θείας Λειτουργίας λέμε: «*Ἅγιος,Ὑπεράγιος εἶσαι Ἐσὺ καὶ ὁ Μονογενής Σου Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα! Ἅγιος καὶ 'Υπεράγιος εἶσαι Ἐσὺ ποὺ τόσο ἀγάπησες τὸν κόσμο, ὥστε πρόσφερες τὸν Μονογενῆ Σου Υἱὸ κι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ πιστέψουν σ' Ἐκεῖνον, δὲν θὰ χαθοῦν, ἀλλὰ θὰ ἔχουν αἰώνιο ζωή· ἦλθε καὶ ἐκπλήρωσε ὅ,τι ἦταν ὁρισμένο γιὰ τὴν σωτηρία μας, καὶ τὴν νύχτα ποὺ Τὸν πρόδωσαν - ὄχι, τὴν νύχτα ποὺ παρέδωσε τὸν Ἑαυτό Του, ἔλαβε τὸν ἄρτο, τὸν ἔκοψε καὶ τὸν πρόσφερε στοὺς μαθητές Του*».

Αὐτὴ εἶναι ἡ θεϊκὴ ἀγάπη. **Μερικὲς φορὲς μπορεῖ κάποιος νὰ δώσει τὴ ζωή του πιὸ εὔκολα ἀπὸ τὸ νὰ θυσιάσει τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπάει πάνω ἀπ' ὅλα, καὶ αὐτὸ εἶναι ποὺ ἔκανε ὁ Θεὸς, ὁ Πατέρας μας.** Ἀλλὰ δὲν καθιστᾶ λιγότερο σημαντικὴ τὴ θυσία Ἐκείνου ποὺ στάλθηκε νὰ πεθάνει γιὰ τὴν σωτηρία ἑνὸς ἄνθρώπου ἤ ὁλόκληρου τοῦ κόσμου. Κι ἔτσι ὅταν συλλογιζόμαστε τὸν Σταυρὸ, πρὲπει νὰ σκεφτόμαστε αὐτὸ τὸ παράξενα συνυφασμένο μυστήριο τραγωδίας καὶ νίκης. **Ὁ Σταυρός**, ὄργανο μιαροῦ θανάτου, μιὰ ποινὴ στὴν ὁποία καταδικάζονταν οἱ ἐγκληματίες, **γίνεται νίκη - ἐπειδὴ ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ἦταν ὁ θάνατος ἑνὸς ἀθώου καὶ ἦταν ἕνα δῶρο τοῦ ἑαυτοῦ Του μέσα ἀπὸ μιὰ πράξη ἀγάπης.**

Γι' αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μποροῦσε νὰ πεῖ: «*Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστὸς*». Ἡ θεϊκὴ ἀγάπη ξεχείλισε μέσα του καὶ γι' αὐτὸ δὲν ὑπῆρχε χῶρος γιὰ καμιά ἄλλη σκέψη ἤ συναίσθημα παρὰ γιὰ τὴν ἀγάπη, μιὰ ἀγάπη ποὺ πρόσφερε τὸν ἑαυτό της δίχως ἐνδοιασμοὺς, μιὰ ἀγάπη θυσιαστικὴ, σταυρωμένη, ἀλλὰ ποὺ

χαίρεται μὲ τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς.

Καὶ ὅταν εἰπώθηκε στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, «*Ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρόν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι*» (Μάρκ 8: 34) – δὲν μᾶς καλεῖ σὲ κάτι σκοτεινὸ καὶ τρομακτικό. Ὁ Θεὸς μᾶς λέει: **Ἄνοιξε τὴν καρδιά σου στὴν ἀγάπη! Μὴν παραμένεις δέσμιος τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ σου. Μὴν γίνεσαι, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Θεοφάνης ὁ Ἔγκλειστος, ὅπως τὸ πριονίδι ποὺ τυλίγεται γύρω-γύρω.** Ἀνοιχτῆτε! Κοιτάξτε- ὑπάρχουν πράγματα ν' ἀγαπήσετε τόσο πολύ, τόσα πολλὰ πράγματα ν' ἀγαπήσετε! Ὑπάρχουν ἄπειροι τρόποι ποὺ μπορεῖ νὰ βιώσει κάποιος τὴν ἀγάπη, καὶ νὰ τὴν πραγματοποιήσει.. Ἀνοιχτῆτε καὶ ἀγαπῆστε - ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι ἡ πορεία τοῦ Σταυροῦ! Ὄχι ὁ δρόμος ποὺ οἱ δύο ληστὲς βάδισαν μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸ γιὰ νὰ τιμωρηθοῦν γιὰ τὰ ἐγκλήματά τους, ἀλλὰ ὁ ὑπέροχος δρόμος ποὺ ἀκολουθώντας τον προσφέρουμε ἀνεπιφύλακτα τὸν ἑαυτό μας ἐπειδὴ ὑπάρχουμε μόνο γιὰ τὸν ἄλλον, ἐπειδὴ ἀγαπᾶμε μὲ ὅλο μας τὸ εἶναι, ἔτσι ποὺ **ὁ ἕνας νὰ ὑπάρχει μόνο χάριν τοῦ ἄλλου – αὐτὸς εἶναι ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ δόξα τοῦ Σταυροῦ.**

Ἔτσι ὅταν προσκυνοῦμε τὸν Σταυρό, ὅταν σκεφτόμαστε τὴν σταύρωση τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἀκοῦμε τὸ κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ ν' ἀπαρνηθοῦμε τὸν ἑαυτό μας –τοῦτα τὰ λόγια ἁπλὰ σημαίνουν: Ἀρνηθῆτε τὸν ἑαυτό σας! Σηκῶστε τὸν σταυρό σας!. Καλούμαστε νὰ ἀνοιχτοῦμε στὸ πλημμύρισμα τῆς Θείας Ἀγάπης ποὺ εἶναι μαζὶ **θάνατος τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ ἄνοιγμα πρὸς τὸν Θεὸ, στὸν κάθε ἄνθρωπο.**

Στὴν ἀρχὴ του Εὐαγγελίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἀναφέρεται: «*Καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν*». Ὁ Λόγος, ὁ Υἱὸς, δὲν εἶχε ἄλλη ἀγάπη, ἄλλη σκέψη, ἄλλη κίνηση παρὰ πρὸς τὸν Ἀγαπημένο, προσφέροντας τὸν Ἑαυτό Του σ' Ἐκεῖνον ποὺ ἔδωσε τέλεια τὸν Ἑαυτό Του σ' Αὐτὸν. Ἂς κάνουμε κτῆμα μας τὴν δόξα τῆς σταυρωμένης Ἀγάπης, αὐτῆς τῆς **θυσιαστικῆς Ἀγάπης**, ποὺ σύμφωνα μὲ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, **εἶναι δυνατότερη ἀπὸ τὸν θάνατο, δυνατότερη ἀπὸ τὴν κόλαση, πιὸ δυνατή ἀπ' ὅλα, ἐπειδὴ εἶναι ἡ θεϊκὴ Ζωὴ** ποὺ μᾶς κατακτᾶ καὶ ξεχύνεται σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ν' ἀγαπηθοῦν γιὰ νὰ ἔλθουν πρὸς τὴν Ζωή, νὰ πιστέψουν στὴν Ἀγάπη καὶ στοὺς ἑαυτούς τους, νὰ γίνουν παιδιὰ τῆς Ἀγάπης, παιδιὰ τοῦ Φωτὸς, νὰ κληρονομήσουν τὴν αἰώνιο Ζωή. Ἀμήν.

(Πηγή και Ἀπόδοση στὴν Νεοελληνική: agiazoni.gr*)*